Rocznik 1931. Nr. 21.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go maja 1931 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król Huta 1605, 1611, 1612 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Ustawa

z dnia 30. marca 1931 r.
o Wojewódzkim Funduszu Drogowym.

Rozdział I.

Wojewódzki Fundusz Drogowy.

Art. 1.

Wojewódzki Fundusz Drogowy jest przeznaczony do pokrywania wydatków na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg wojewódzkich i innych dróg publicznych w Województwie Śląskiem, oddanych w zarząd administracji wojewódzkiej, oraz do udzielania dotacyj (subwencyj i pożyczek) związkom komunalnym Województwa Śląskiego na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg samorządowych, powiatowych i gminnych i innych dróg publicznych, zarządzanych przez związki komunalne.

Art. 2.

Na pokrycie wydatków Wojewódzkiego Funduszu Drogowego służą następujące wpływy:

1. opłaty od pojazdów mechanicznych, oraz niektórych pojazdów konnych (rozdział II),
2. opłaty od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym (rozdział III),
3. grzywny za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych,
4. opłaty od reklam umieszczonych wzdłuż dróg publicznych poza granicami miast (rozdział IV),
5. sumy należne Skarbowi Śląskiemu z tytułu zwrotu pożyczek udzielonych na cele drogowe,
6. dotacje Skarbu Śląskiego na budowę, utrzymanie i wzmocnienie dróg publicznych, przewidziane w corocznym budżecie Województwa Śląskiego, a pochodzące z ogólnych dochodów budżetowych Skarbu Śląskiego,
7. dotacje Skarbu Państwa,
8. inne wpływy, w szczególności odsetek od lokat pieniężnych (art. 3 ust. 3).

Art. 3.

1. Wojewódzkim Funduszem Drogowym zarządza Śląska Rada Wojewódzka.

2. Budżet Wojewódzkiego Funduszu Drogowego stanowić ma załącznik corocznego budżetu Województwa Śląskiego, a sprawozdanie za każdy okres budżetowy Funduszu ma być dołączane do zamknięcia rachunkowego z wykonania budżetu Województwa Śląskiego.

3. Zasoby gotówkowe Wojewódzkiego Funduszu Drogowego mogą być lokowane na rachu-

nek Skarbu Śląskiego (Wojewódzkiego Funduszu Drogowego) w instytucjach finansowych w Województwie Śląskim, oznaczonych przez Śląską Radę Wojewódzką.

4. Nieużytkowane w danym okresie budżetowym wpływy Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, pochodzące ze źródeł dochodowych wyszczególnionych w art. 2, będą zaliczane na poczet wpływów następnego roku budżetowego.

5. Śląska Rada Wojewódzka stanowi w drodze uchwały o rozdziale dotacyj (subwencyj i pożyczek bezprocentowych i oprocentowych) związkom komunalnym na cele drogowe.

6. Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zwiększania wydatków Wojewódzkiego Funduszu Drogowego, przewidzianych w corocznym budżecie oraz do ustalania wydatków, w budżecie nieprzewidzianych, jeżeli zmiany te nie wywołują powiększenia dotacyj Skarbu Śląskiego, przewidzianej w corocznym budżecie z ogólnych dochodów budżetowych (art. 2 ust. 6).

7. Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do oddawania w dziale administracji drogowej robót i dostaw w formie kredytowanej na rachunek wpływów Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

Rozdział II.

Opłaty od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych.

Art. 4.

1. Ustanawia się opłatę od pojazdów mechanicznych w następującej wysokości w stosunku rocznym:

1. od samochodu osobowego, służącego do własnego użytku:
   a) po 40 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu, którego waga nie przewyższa 1.500 kg.
   b) od samochodu, którego waga przewyższa 1.500 kg. — 600 zł. od 1.500 kg. i po 75 zł. od każdych następnych 100 kg.
2. od samochodu osobowego, użytkowanego przez przedsiębiorstwa przewozowe w celach zarobkowych, po 50 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu.
3. od samochodu ciężarowego lub traktora, służącego do własnego użytku:
   a) po 40 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu, którego waga nie przewyższa 1.500 kg.
   b) od samochodu, którego własna waga przewyższa 1.500 kg. — 600 zł. od 1.500 kg. i po 50 zł. od każdych następnych 100 kg.
4. od samochodu ciężarowego lub traktora, użytkowanego w celach zarobkowych:
   a) po 60 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej samochodu którego waga nie przewyższa 1.500 kg.,
   b) od samochodu, którego własna waga przewyższa, 1.500 kg. — 900 zł. od 1.500 kg, i po 70 zł. od każdych następnych 100 kg.
5. od przyczepek do pojażdów mechanicznych tak dla przewozu osób jak i ciężarów po 50 zł. od każdych 100 kg. wagi własnej przyczepki;
6. od motocykla bez przyczepki po 50 zł;
7. od motocykla z przyczepką oraz trzy-kołowych pojazdów mechanicznych (cyklonetek) po 75 zł,

2. Przy obliczaniu wagi pojazdów mechanicznych nie uwzględnia się ilości mniejszych niż 50 kg. a ilości większe niż 50 kg. liczy się za 100 kg.

3. Dla pojazdów mechanicznych i przyczepek o pełnych obręczach gumowych podwyższa się określone w niniejszym artykule stawki opłat o 25% zaś na kołach o obręczach żelaznych o 100%.

4. Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do zmieniania w drodze rozporządzenia wysokości opłat, wymienionych w tym artykule, nietylko w celu dostosowania tych opłat do każdocześnie obowiązujących opłat, pobieranych od przedmiotów, wyszczególnionych w tym artykule, na obszarze Państwa poza Województwem Śląskiem, lecz także w uwzględnieniu warunków gospodarczych Województwa Śląskiego.

Art. 5.

Postanowienie ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16. poz. 81) o obniżaniu opłat, pobieranych od pojazdów mechanicznych, typów ustalonych przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Robót Publicznych do 40% wysokości opłat normalnych, ma zastosowanie również odnośnie do opłat ustanowionych art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 6.

1. Ustanawia się opłaty od pojazdów mechanicznych oraz od pojazdów konnych, używanych do zarobkowego przewozu towarów przez przedsiębiorstwa zawodowe trudniące się przewozem towarów na określonych szlakach, poza miejscem stałego zamieszkania właściciela pojazdu mechanicznego lub pojazdu konnego w wysokości po 3 grosze od jednego tonno-kilometra przewożonego towaru.

2. Opłata ta może być ryczałtowana.

Art. 7.

Od pojazdów mechanicznych, wprowadzonych na obszar Województwa Śląskiego z zagranicy na czasowy pobyt będą pobierane te same opłaty i według tych samych zasad, które ustali Minister Robót Publicznych w porozumieniu z innymi interesowanymi ministrami na podstawie ustawy z dnia 3. lutego 1931 roku o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81).

Art. 8.

Od opłat wymienionych w art. 4 i 7 wolne są pojazdy:

1. przeznaczone do urzędowego użytku osób którym według prawa międzynarodowego służy prawo eksterytorjalności oraz konsulów zawodowych, będących obywatelami państw obcych z zastrzeżeniem wzajemności,
2. władz i urzędów państwowych (cywilnych i wojskowych) i samorządowych,
3. przedsiębiorstw państwowych: Polskie Koleje Państwowe, Polska Poczta, Telegraf i Telefon z wyjątkiem pojazdów, używanych do zarobkowego przewożenia osób i bagaży,
4. pojazdy instytucyj i zakładów użyteczności publicznej w szczególności: szpitali, zakładów dezynfekcyjnych, straży ogniowych, pogotowi ratunkowych, zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych oraz oczyszczenia miasta, jakoteż instytucyj dobroczynnych, o ile są niezbędne dla działalności tych instytucji lub zakładów oraz pojazdy miejskich przedsiębiorstw przewozowych, o ile pojazdy są używane do zarobkowego przewozu osób i bagaży wyłącznie w granicach gminy miejskiej,
5. traktory przeznaczone dla celów rolniczych, o ile nie są używane do przewozu ciężarów po drogach publicznych,
6. samochody ciężarowe o wadze poniżej 1.500 kg., będące własnością spółdzielni spożywczych, posiadających ponad 500 członków.

Art. 9.

1. Obowiązek uiszczania opłaty powstaje z chwilą dopuszczenia pojazdu do ruchu na podstawie obowiązujących przepisów, ustaje zaś po wycofaniu pojazdu z ruchu.

2. Opłaty uiszcza właściciel pojazdu w ratach kwartalnych zgóry, poczynając od kwartału kalendarzowego, następującego po powstaniu obowiązku płacenia opłaty.

3. Przepis ust. 2 stosuje się analogicznie, o ile w ciągu roku zajdą okoliczności, uzasadniające zmiany wymiaru opłaty.

Art. 10.

Opłatę wymierza się i pobiera według miejsca stałego postoju pojazdu. Jeżeli co do tego miejsca zachodzą wątpliwości, za miejsce takie uważa się miejsce stałego zamieszkania właściciela pojazdu.

Art. 11.

W razie zmiany zaszłej co do osoby właściciela, wzgl. miejsca stałego postoju pojazdu, od którego opłatę już wymierzono i w całości lub w części pobrano, nie pobiera się tej części opłaty, którą uiścił już poprzedni właściciel względnie którą od pojazdu opłacono już na dawnem miejscu postoju, choćby opłatę uiszono poza Województwem Śląskiem, stosownie do przepisów ustawy z dnia 3. lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym.

Art. 12.

1. Wymiar i pobór opłaty od pojazdów uskuteczniają w gminach miejskich zarządy tych gmin, zaś w gminach wiejskich wymiaru opłaty dokonują Wydziały Powiatowe, właściwe stosownie do art. 10, pobór zaś uskuteczniają zarządy gmin wiejskich.

2. Do czasu wprowadzenia samorządu powiatowego w powiatach bielskim i cieszyńskim wymiaru opłat w gminach wiejskich tych powiatów będą dokonywać Wydziały Dróg Powiatowych w Bielsku i Cieszynie.

3. Do wymiaru poboru i przymusowego ściągania opłaty od pojazdów mają analogicznie zastosowanie przepisy, dotyczące wymiaru, poboru i ściągania samoistnych danin komunalnych z tem uzupełnieniem, że będzie przewidziane uiszczanie opłat przez płatników na rachunek Wojewódzkiego Funduszu Drogowego w drodze obrotu czekowego przez Pocztową Kasę Oszczędności. Szczegółowe postanowienia w tym względzie może wydać Śląska Rada Wojewódzka w drodze rozporządzenia. W drodze rozporządzenia unormuje również Wojewoda Śląski sposób dostarczania przez urzędy, prowadzące rejestry pojazdów, danych, potrzebnych wspomnianym wyżej władzom komunalnym, do wymiaru opłaty od tych pojazdów.

Art. 13.

Od wymiaru opłat służą płatnikom te same środki odwoławcze, które służą płatnikom samoistnych danin komunalnych od wymiaru tych danin. Szczegółowe przepisy w tym względzie może wydać Śląska Rada Wojewódzka w drodze rozporządzenia.

Art. 14.

1. Obowiązek prowadzenia przez władze wymiarowe i poborowe odpowiednich ksiąg i wykazów, sposób przelewania pobranych opłat do Wojewódzkiego Funduszu Drogowego i sposób zarachowania tych wpływów określi rozporządzenie wykonawcze Śląskiej Rady Wojewódzkiej.

2. Władze wymiarowe będą otrzymywać tytułem odszkodowania za wymierzenie i pobranie opłat 5% sum wymierzonych i wpłaconych do Wojewódzkiego Funduszu Drogowego z tytułu opłat, kar za zwłokę i odsetek za odroczenie. Władze poborowe zatrzymywać będą na swoją rzecz ściągnięte koszty i opłaty egzekucyjne.

Rozdział III.

Opłata od biletów za przejazd pojazdem mechanicznym.

Art. 15.

1. Ustanawia się opłatę od biletu za przejazd pojazdem mechanicznym z wyjątkiem biletu za przejazd autobusem, kursującem jedynie w granicach jednej i tej samej gminy miejskiej. Opłata wynosi $^1/_3$ część ceny biletu. Opłata ta może być ryczałtowaną.

2. Rozporządzenie wykonawcze Śląskiej Rady Wojewódzkiej określi sposób wymiaru i poboru tej opłaty, sposób pobierania ryczałtu, sposób zabezpieczenia opłaty i jej przymusowego ściągania oraz przelewania ściągniętych opłat na rzecz Wojewódzkiego Funduszu.

3. Opłata od biletów nie będzie pobierana za przejazd w autobusach, kursujących w obrębie okręgu przemysłowego. Granice tego okręgu określi Śląska Rada Wojewódzka.

Rozdział IV.

Opłata od reklam.

Art. 16.

1. Ustanawia się opłatę od reklam (znaków, szyldów, napisów umieszczanych wzdłuż dróg publicznych na budynkach, słupach, kioskach i t. p.) poza granicami miast do wysokości 25 zł. rocznie za 1 m² powierzchni reklamy.

2. Odnośnie do wymiaru i poboru opłat od reklam mają odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 12 do 14 niniejszej ustawy.

3. Od opłat od reklam zwolnione są reklamy przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, umieszczane na budynkach i ogrodzeniach tych budynków, w których znajdują się same przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 17.

Przy wymierzaniu i pobieraniu opłat, ustanowionych niniejszą ustawą, mają analogiczne zastosowanie postanowienia karne, zabezpieczające wymierzanie i pobieranie danin komunalnych w Województwie Śląskiem. Odnośnie do postępowania odwoławczego od orzeczeń karnych obowiązują przepisy art. 618 do 626 kodeksu postępowania karnego.

Rozdział VI.

Postanowienia końcowe.

Art. 18.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1931 r. z wyjątkiem przepisów art. 6 i 15, które wchodzą w życie z dniem 1. maja 1931 r.

2. Uchyla się:

1. pobieranie opłat za rejestrację pojazdów mechanicznych,

2. prawo opodatkowania pojazdów mechanicznych oraz pojazdów konnych, wymienionych w art. 6, podatkiem komunalnym od przedmiotów zbytku,

3. prawo związków komunalnych do pociągania właścicieli pojazdów mechanicznych i pojazdów konnych, wymienionych w art. 6, do opłat specjalnych i dopłat lub do uiszczania podatków inwestycyjnych z tytułu posiadania i używania tych pojazdów,

4. ustawę z dnia 7. listopada 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 41, poz. 201) w przedmiocie podatku od posiadania pojazdów mechanicznych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego oraz w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niemieckiej ustawy od podatku od pojazdów mechanicznych z dnia 8. kwietnia 1922 r. (Dz. Pr. Państwa Niemieckiego, Cz. I. str. 396) na cieszyńską część Województwa Śląskiego.

Art. 19.

Wokonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej oraz stosownie do treści poszczególnych postanowień Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:

(—) Wolny.

2.

Rozporz. Ministra Rolnictwa

z dnia 27 marca 1931 r.
o tępieniu ostu.

(Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 363)

Na podstawie art. art. 2, 3, 4, 8, 10 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr. 108, poz. 922) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zarządza się tępienie ostu polnego (Crisium arvense), ostu lancetowatego (Crisium lanceolatum), ostu siwego (Cirsium canum), ostu łąkowego (Cirsium rivulare), ostu zwisłego (Carduus nutans), ostu kędzierzawego (Carduus crispus) i ostu nastroszonego (Carduus acanthoides).

§ 2.

Kto ma oset (§ 1) na gruncie przez siebie użytkowanym lub zarządzanym, obowiązany jest corocznie roślinę tę z korzeniami wyrywać lub w inny sposób niszczyć tak, ażeby ją całkowicie ze swego gruntu usunąć, a przynajmniej niedopuszczać do zakwitnienia.

§ 3.

Zarządy gmin corocznie wiosną przed dniem 1 maja a w r. 1931 przed dniem 15 maja, obowiązane są ogłaszać w sposób w miejscowości przyjęty przypomnienie wszystkim mieszkańcom podlegającym w myśl § 2 obowiązkowi niszczenia ostu, że obowiązek ten na nich ciąży.

§ 4.

Niewypełnienie obowiązku niszczenia ostu pomimo przypomnienia (§ 3) stanowić będzie naruszenie rozporządzenia niniejszego, karalne w myśl przepisów karnych rozporządzenia Prezy-

denta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

§ 5.

Zarządy gmin obowiązane są sprawdzać na gruncie w odpowiedniej porze, czy obowiązek niszczenia ostu po przypomnieniu w myśl § 3 o tym obowiązku jest wypełniany i o wypadkach niewypełnienia donosić powiatowej władzy administracji ogólnej celem ukarania winnych.

§ 6.

Powołuje się do współdziałania z władzami wymienionemi w ustępie 1 art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 108 poz. 922) w akcji tępienia ostu, przewidzianej w niniejszem rozporządzeniu, odpowiedni techniczny personel państwowych urzędów i zakładów, związków samorządowych oraz organizacyj społeczno-rolniczych.

§ 7.

Na gruntach użytkowanych przez państwowe zakłady naukowe oraz na gruntach stanowiących własność Państwa i pozostających pod zarządem administracji państwowej tępienia ostu - stosownie do postanowień rozporządzenia niniejszego należy do organów państwowych zarządzających temi gruntami.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa:

(—) Leon J. Połczyński.

3.

Rozporządzenie policyjne

dot.: handlu lodami.

Na podstawie § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. XII. 1872 r. w brzmieniu z dnia 19. III. 1881 r. §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11. marca 1850 r. wydaję za zgodą Rady Gminnej na Okręg Łagiewniki następujące rozporządzenie policyjne:

§ 1.

Lody przeznaczone do spożycia w handlu wolno przechowywać tylko w czystych naczyniach z nieszkodliwego dla zdrowia materjału, szczelnie przykrytych oczyszczonemi przykrywkami.

§ 2.

Podawanie lodów jest dozwolone jedynie na ciasteczkach, lub innych czystych nieszkodliwych dla zdrowia naczyniach i odpowiedniemi czystemi narzędziami.

Osoby trudniące się sprzedażą lodów, muszą być czyste, wolne, wolne od chorób zakaźnych i odstraszających, a ubrane w czysty biały fartuch płócienny, lub taką samą bluzkę, względnie płaszcz i w białe nakrycie głowy.

§ 3.

Wózki z lodami używane w handlu okrężnym winne być biało lakierowane i zaopatrzone w wyraźny oznaczający jakość lodów, oraz w imię i nazwisko i miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.

§ 4.

Przy każdem miejscu sprzedaży lodów musi się znajdować na odpowiedniem miejscu naczynie z czystą wodą, czysty ręcznik i ścierka.

Ciasteczka, naczynie i narzędzia wolno przechowywać tylko w zamkniętych i czystych skrzynkach, osobno na ten cel przeznaczonych.

§ 5.

Za nieprzestrzeganie tegoż rozporządzenia policyjnego odpowiedzialnym jest przedsiębiorca, a wykroczenia ulegają karze grzywny do 9,— zł,. a w razie niezamożności karze aresztu do 3-ch dni.

Łagiewniki Śl., dnia 29 go kwietnia 1931 r.

Naczelnik Urzędu Okręgowego
(—) Rybarz m. p.

4.

Zarządzenie

o zwalczaniu cholery drobiu.

Na podstawie § 385 rozp. Ministr. Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w Wielkich Hajdukach przy ul. Krakowskiej nr. 62 u lokatorów Pieca, Hübnera, Wicharego i Joachimskiego wygasła cholera drobiu.

Świętochłowice, dnia 12 maja 1931 r.

Starosta
wz.
(—) Korol

5.

Ogłoszenie.

Naczelnikowi Urzędu Okręgowego w Chebziu Panu Jendroszowi udzielam urlopu wypoczynkowego od dnia 24 maja br. do 13 czerwca 1931 r.

Zastępstwo obejmuje aptekarz p. E. Andrzejewski.

Swiętochłowice, dnia 11 maja 1931 r.

Starosta i Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

6.

Ogłoszenie.

Zastępcy Naczelnika Urzędu Okręgowego w Hajdukach Wielkich p. Dr. Mierzowskiemu, udzieliłem urlopu wypoczynkowego na czas od 18. V. do 20. VI. br.

Zastępstwo obejmie p. inspektor Popiołek z Świętochłowic.

Swiętochłowice, dnia 7. maja 1931 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński

7.

Kurja Biskupia
Katowice
Nr. L. S. XI. 82/31.

Katowice, dnia 22 kwietnia 1931 r.

Dekret.

Po wysłuchaniu stron zainteresowanych i po zasięgnięciu zdania Prześwietnej Kapituły Generalnej podnoszę niniejszem dotychczasową kurację Szarlej do godności samodzielnej parafji z następującemi postanowieniami:

§ 1.

Do parafji Szarlej należeć będzie gmina Szarlej w obecnych granicach gminy politycznej Szarlej. W tym celu wyłączam kolonje „Górecko" i „Kop. Helenę" z parafji Kamień i przyłączam do parafji Szarlej.

§ 2.

Siedzibą parafji jest Szarlej.

§ 3.

Proboszcz szarlejski ma prawo do wolnego mieszkania, do taksy stuły i do uposażenia przez Władzę Kościelną ustalonego.

§ 4.

Parafja macierzysta W. Piekary niema żadnych praw ani obowiązków względem parafji Szarlej. Pole będące od dawień dawna własnością parafji macierzystej W. Piekary a leżące na terytorjum nowej parafji Szarlej nadal należeć będzie do parafji macierzystej W. Piekary.

§ 5.

Parafja Szarlej należy do dekanatu W. Piekary.

§ 6.

Dekret niniejszy wchodzi w życie w dniu 1 maja 1931 r.

(—) Ks. Kasperlik
L. S. Wikarjusz Generalny
(—) Ks. Bienek

[illegible] Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.